

ftende, og jeg vilde kun ønske, at jeg noget hyppigere maatte have det Held at finde denne Tilslutning hos den ærede Rigsdagsmand. I dette Tilfælde er Tilslutningen af et noget tvivlsomt Værd, og den vil især være det, dersom den Fremstilling, han og et andet æret Medlem fra Randers Amt gave af disse Endringsforslag, var fuldstændig correct, eller dersom den stemmede med den Betydning, jeg nødvendigtvis maa lægge i Endringsforslagene. Jeg kan nemlig ikke erkjende, at man ved Vedtagelsen af disse Endringsforslag i Virkeligheden giver Ministeren fuldstændig frie Hænder; det forekommer mig, at naar man vedtager det Endringsforslag, som lyder paa, at Banen skal føres til Aarhus eller til et Punkt paa Randers—Aarhus Banen, saa nær Aarhus som muligt, bliver denne sidste Tilspøining i Grunden uden nogenformhelt Betydning. Jeg troer altsaa, at man ved at stemme for dette Endringsforslag i Virkeligheden stemmer for Aarhus, og ved at stemme derimod i Virkeligheden stemmer for Brabrand; det er i alt Fald denne Opfattelse, jeg helst vilde ønske, at Thinget vilde tilegne sig. Jeg ønsker af Thinget et klart Votum om Spørgsmaalet, og at det ikke vil skyde det fra sig endnu engang. Det kan ganske vist siges, at Sagen ikke er saa fuldstændigt behøst som muligt; det kan siges, at Ministeren, naar han har faaet fuldstændigere Oplysninger end dem, som i dette Dieblik staae til Thingets Raadighed, maatte kunne træffe sit Valg uden Hensyn til, hvad Thinget i dette Dieblik maatte ansee for det Rigtige; men jeg kan dog ikke troe Andet, end at dette Spørgsmaal maa være tilfircæffelig medent til, at det høie Thing maa kunne have sin Mening derom, og jeg tvivler meget paa, at de nye Oplysninger, som maatte komme til, i nogen væsentlig Grad vilde kunne forandre min og, som jeg altsaa tør forudsætte, de ærede Medlemmers Anskuelse derom, idet jeg ikke har holdt Nogetformhelt tilbage af det, som har været bestemmende for mig i denne Sag. Jeg har allerede ved denne Sags første Behandling utalt, at jeg ganske vist havde bevaret min Forskjærlighed for Torvild-Banen, som jeg imidlertid antog, at man ikke ønskede bragt oftere frem her i Thinget, men at jeg ansaae Til-

slutningen til Brabrand for ønskelig. Jeg antager imidlertid ikke Forskjellen mellem Tilslutningen til Aarhus og Tilslutningen til Brabrand for at være af saa stor Betydning, at jeg i mindste Maade skulde vægre mig ved at modtage Aarhus som Tilslutningspunkt istedet for Brabrand, og jeg kan altsaa kun anmode det høie Thing om ved Afstemningen over disse Spørgsmaal at erindre, at den for mig er ligefrem og klar den: Brabrand eller Aarhus. Jeg kan ikke forstaae Udtrykket „saa nær Aarhus som muligt“ paa anden Maade end eensbetydende med Aarhus, idet den utvivlsomt kan komme Aarhus saa nær paa Linien Horsens-Brabrand, at det i Virkeligheden bliver Aarhus.

Tscherning: Efter hvad vi nu have hørt af den ærede Minister, forekommer det mig, at Sagen ligger meget simpelt og klart for. Den ærede Minister antager, at der ikke mere kan være Tale om Torvild-Banen; uagtet han selv personlig har havt tilovers for den, antager han den dog i Grunden for ikke mere foreliggende, og Grunden dertil er ganske simpelt den, at der i en Række af Aar har været givet Forhaabninger til Befolkningen i ganske andre Egne, Forhaabninger, som man nu paa eengang vilde vise tilside ved at vælge Torvild-Banen. Det ærede Medlem fra Horsens (E. M. Jespersen) — jeg troer, at vi under disse Forhandlinger gjøre bedst i at benævne enhver Mand efter det Sted, hvorfra han er; det var saaledes en Borgemeister fra Horsens, som skaffede os den uheldigste Retning af Banen — det ærede Medlem fra Horsens har givet baade en Compliment til Thinget for dets sparsommelige Fremfærd i Jernbanesager og en historisk Fremstilling af, hvorledes Jernbanerne ere blevne til, idet han derved vilde bevise, at Thinget lidt efter lidt var kommet til det Rigtige, og saaledes meente han ogsaa, at vi her maatte komme til det Rigtige. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem har sagt om Thingets finantsielle Nidkjærhed ligeoverfor de jydste Jernbaner, maa jeg bemærke, at jeg ikke troer, at man kan anføre noget større Beviis for Thingets Mangel paa Omhyggelighed for at spare og at gjøre store Ting med mindre